

TELEGRAFUL ROMÂN.

Aprire Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într'una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Magiarisarea numelor.

Tendențele de magiarisare ale eurentului de aji tot mai mult ies la iveală cu toate opintirile lumii oficiale de a le nega.

Din cas în cas s'au magiarisat destule nume în statul nostru, și mai ales s'au magiarisat nume evreeschi schinbându-se în nume ungureschi istorice.

Specula, care se făcea era evidentă, jidanii prin luarea de nume istorice ungureschi ajungeau acolo, că în generațiunea a doua nu mai era cunoscută originea semitică, și se evita în chipul acesta și odiul poporului de rënd, care tot mai are rezerve față cu jidanii.

În timpul din urmă magiarisarea numelor s'a făcut pe o scară mai mare.

În capitala Ungariei există o reu-niune, care îngrijesce de înmulțirea rasei maghiare prin schimbarea numelui, ușurând procedura la maghiarisarea numelor.

Aji curentul acesta se manifestează în chipul unei bôle contagioșe, care a cuprins toate cercurile, și acesta din incidentul unui cas concret.

Capitala Ungariei și-a ales un primariu. Alegerea a cădut asupra unui vechiu funcționar al magistratului.

Omul este din garda cea veche a rămășițelor teutonice, cari au fost fala funcționarilor, și în diligență, și în caracter și în capacitate.

A cădut alegerea asupra acestui german, care a speculat cu actualul curent, și după alegere a declarat, că-și magiarisază numele.

S'a ales deci de primar un german, care s'a lăpădat de numele pe care cu cînste l'a purtat o lungă viață laborioasă, pe care cu cînste l'au purtat părinții lui, și a luat altul, care nu mai sună nemțesce, și-a luat unul care sună unguresc, spre a manifesta prin acesta, că nici prin nume nu mai vo-esce să țină cu părinții sei, și cu trecutul său, plin altcum de fapte, cari l'au ridicat la trepta de primar al orașului.

Acesta este incidentul, și din acest cas concret întregă presa ungurască scrie articole avântate, pline de laudă la patriotismul noului botezat în nume.

N'am fi luat notiță de acest incident, pentru noi fără de nici o valoare morală, dacă presa ungurească rămă-ne la preamărirea casului concret.

Presă ungurească însă din acest incident provacă un nou curent de magiarisare, și magiarisarea numelui o pune ca condițiune spre a se pute omul validita în stat.

Se face apel în locul prim la so-cietatea ungurască, ca în calea socială să se magiariseze cu ori-ce preț.

Apelul în locul ai doilea e adresat funcționarilor de tot soiul, mai ales e adresat el ministrului de comunicațiune, celui de industrie și comer-ciu, apoi celui de interne, în resortul cărora s'au făcut și până acuma mai multe încercări, nu fără succes.

Casul cu primarul din Budapeșta paremi-se este signalul unui nou cu-rent vehement în direcțiunea această.

Și noi nu ne-am mira, decât sub guvernul actual s'ar încerca o asemenea magiarisare în masse; ar fi o asemenea

încercare tocmai în consonanță cu tot trecutul actualului ministru-president, care pe timpul cât a fost în fruntea comitatului Solnoc-Dobăca a magiarisat numele comunelor româneschi din acel comitat.

În direcțiunea de a magiarisa numele comunelor se dice, că se lucră la un proiect de lege chiar.

Nu credeam, că în mod oficial se va încerca o asemenea lucrare acuma.

Credința noastră e, că se va urma sistemul pe până acuma, oficial, pe față nu se va lucra, ca cu atât mai mare energie să se pună în lucrarea ascunsă observată până acuma.

În special cu magiarisarea numelor comunelor va merge ușor, după ce se va introduce administrațiunea de stat cu numirea funcționarilor.

În acel cas notarii comunali vor avé mai mare trecere și ca acuma, vor terorisa în asemenea măsură, încât reprezentanțele comunale — după exemplul celor din comitatul Solnoc-Doboca — ele vor cere schimbarea numelui comunelor.

Lucrarea o promovază binișor în ce privește numele de familie și cel de botez noua instituțiune a matriculelor de stat, o promovază scô-lele de tot soiul, asupra cărora noul curent belnăvicios și de și are tot mai multă stăpânire.

Până-când se lucra deci cu bun rezultat pe ascuns, lumea nu va pași pe față, ca în fața Europei culte să se pôtă nega lucrurile, după-cum se întâmplă cu prigonirea noastră în cele naționale.

Și până-când așa se va urma presa ungurască va fi în plăcuta pozițiune de a afirma, cea ce în un lung articol prim a afirmat diariul „Pester Lloyd” din incidentul decorării procurorului în afacerea cu Replica, în afacerea fâimosului Ieszenszky, susținând cu mare emfasă în numărul de Mercuri, că între români nu este de present nici o nemulțămire.

Intrégă presa română fără deosebire de colorit politic s'a pronunțat cu exprimarea indignațiunii pentru acea distincțiune, indignarea a fost generală, ea este generală, și generală va rămănea, și totuși în lumea mare se dă ca fapt, că noi stăm passivi în fața desvôltărei lucrurilor în direcțiunea apucată.

Bucuria patrioților e mare din incidentul schimbării numelui despre care am vorbit, și putem fi în așteptare, că un nou curent va contribui din nou, ca noi românii să nu mai ajungem la liniștea, de care atâta trebuință avem în mijlocul altor necasuri de ale noastre.

Ținuta noastră bisericăscă.

Viă și puternică, nedespărțită este poporului român credința, că în timpurile de răstrite ale trecutului legea strămoșăscă și biserica a apărât, și a salvat individualitatea noastră națională. Adănc imprimată este în inima poporului nostru această credință prin tradițiunile și istoria trecutului său. Dîlnic o vedem întărindu-se și înnoindu-se în viața poporului român prin datinele sale religioșe și naționale, pentru-că legea și biserica strămoșăscă fac parte întregitoare, sunt cea mai în-

semnată atribuțiune a individualității naționale a poporului românesc.

Faptul acesta ne impune neapărat îndatorirea, că ori-ce acțiune a noastră îndreptată la ridicarea și întărirea individualității noastre naționale să procedă în deplină conformitate cu marea misiune, ce o a luat asuprași biserica noastră națională; ér abateri dela această direcțiune, ori când ele s'au ivit, au avut desastroșe consecințe chiar în ceea-ce privește apărarea și întărirea individualității noastre naționale. Ca dovadă despre acesta ne servesce între altele împrejurarea, că atunci când cu începere din vécul al patruspredecelea și al cincispredecelea nobilii români, de cari am avut un număr destul de însemnat au părăsit biserica noastră și au adoptat altă lege și altă biserică, au încetat pentru totdeuna de a mai face parte din poporul românesc.

Împrejurarea această, așa credem noi, răspunde cu destulă putere la întrebarea, că ce însemneză la noi și pentru individualitatea noastră națională legea strămoșăscă și datinele religioșe, rămase din bérâni. Faptul acesta de altcum l'au înțeles și alții, cari ori de câte ori au voit să slăbescă individualitatea noastră națională, totdeuna s'au încercat a lovi în biserică, și în organul ei, în preoțiime, cu scopul ca să slăbescă puterea și influența preoțiimii și legătura de intimitate, ce a existat totdeuna între preoțiime și poporul românesc. Încercări de această natură găsim între altele și pe timpul domniei așa numiților principii naționali calvini asupra Transilvaiei și a părților adnexe din Ungaria și Bănat, precum și de atunci încôce. Poporul nostru însă a luptat totdeuna cu totă tărîa contra astorfel de încercări.

Când amintim această, datorința avem să adagem totodată că în ceea-ce privește desvôltarea ulterioară a individualității naționale a poporului român prin biserică în conformitate cu tradițiunile și istoria noastră națională, s'au putut strecura în trecut și se pot întâmpla și astăzi unele și altele greșeli. Ne aducem, de exemplu, aminte, că înainte cu douăzeci, treideci de ani, aici în comitatul Aradului și în alte părți, atât împrejurările materiale ale poporului, cât și alte împrejurări sciute erau de astfel de natură, că cu o anumită grijă și prevedere se pôtea asigura prin crearea de fonduri la comune și la diecesă dotațiunea preoțiimii și a învățătorilor nostri mult mai ușor, de cum s'ar fi putut face de atunci încôce, și cum s'ar pute face astăzi. Precum cunoșcem noi stările de atunci, așa credem între altele de exemplu, că în vremea aceea și între împregiurările de atunci, mai favorabile decât cele de astăzi, pe lângă o anumită grijă și precauțiune s'ar fi putut să se mai taie din islazele comunale, întocmai ca odinioară pe timpul Mariei Teresiei, încă câte un complex de pămînt pentru asigurarea dotațiunii preoțiimii și pentru asigurarea dotațiunii învățătorilor nostri confesionali. Pe atunci, așa credem noi, această era cu puțință precum credem, că era cu puțință. A se crea în tot locul câte un fond spre acest scop, deôre-ce împrejurările de atunci pe acest teren ne erau mult mai favorabile.

Nu s'a făcut atunci ceea-ce s'ar fi putut face. Și dacă nu s'a făcut acesta s'a întâmplat nu din lipsă de bunăvoință, nu din lipsă de zel cătră biserica strămoșăscă, ci, așa credem noi, din o greșelă ale cărui consecințe le simțim atât de greu astăzi. Din cauza acestei greșeli dotațiunea preoțiimei și învățătorilor nostri nu s'a putut nici ameliora în formă cores-punătoare trebuințelor timpului de astăzi, dar nici nu s'a putut asigura.

Preoțiimea este netăgăduit un factor însemnat în desvôltarea ulterioară a individualității naționale a poporului român. Cu toate acestea preoțiimea noastră, acest factor atât de însemnat în desvôltarea noastră culturală, este astăzi mult mai rău situată, în ceea-ce privește dotațiunea, de cum era la finea vécului trecut, când s'a regulat dotațiunea preoțiimii prin așa numitul „decret illiric”, când era scutită dela suportarea sarcinilor publice, și când își putea încassa competențele așa precum erau normate și datorite, și când preoțiimea la încassarea competențelor sale legale n'avea să se lupte cu greutățile, cu cari faptice trebuie să se lupte astăzi. Dotațiunea precară și neasigurată a preoții noastre se resimte apoi în împrejurarea, că tinerii, cari studiază, își aleg cariere mai bine dotate, și nu se prepară pentru cariera preoțescă; ér de aci apoi provine casul regretabil, că multe parochii în toate trei eparchiile nu se pot îndeplini, ceea-ce este de sigur un lucru păgubitoriu pentru desvôltarea noastră ulterioară.

Din cauza greșelii amintite în cea ce privește dotațiunea învățătorilor am rămas pe lângă așa numitele „spese de cult”, la a căror eiectare și încasare întâmpină administrațiunea noastră bisericăscă atâtea greutăți aprôpe ne-învingibile.

Fiind apoi la noi, la români, atât de puternică și nedespărțită legătura dintre biserică și popor, dintre desvôltarea noastră bisericăscă și națională urmază neapărat, că asigurarea și ameliorarea dotațiunii preoțiimii noastre, asigurarea și ameliorarea dotațiunii învățătorilor nostri este astăzi cea mai însemnată și mai urgentă chestie națională.

Repețim, nu s'a lucrat ceea-ce s'ar fi putut face pe acest teren în timpuri mai bune. Și nu s'a lucrat, repețim, ceea-ce pe atunci se pôtea face cu mai multă înlesnire decât astăzi, — nu din lipsa de bunăvoință, nu din lipsă de zel, ci din altă cauză, și anume din cauza, că pe atunci, când s'ar fi putut rezolvi această chestiune mai cu înlesnire, am fost de sigur prea mult ocupați pe alte terene, pe cari așa se vede, am acceptat, și sperat, că vom putea ajunge mai repede la progres.

Cu puțință este, că și de atunci încôce și chiar astăzi să fim stăpâniți și călăuziți de același mod de gândire. Și cum că acesta astfelu pôte să fie și astăzi, putem conchide între altele și din următorea împrejurare, carea precum înțelegem noi lucrul, este foarte remarcabilă, și anume:

Din fonduri adunate pe cale socială și din fundațiuni înființate de ômeni de inimă se împart astăzi mulțime de stipendii și ajutóre. Aceste stipendii și ajutóre, după menițiunea

ce o au, se împart pentru diferite cariere din cari de toate avem multă trebuință; dar pentru ajutorarea tinerilor, cari se prepară pentru cariera preoțască și învățătorescă nu avem nici fundațiuni, nici ajutoare și din această cauză tinerimea noastră îmbrățișează alte cariere, rămânând prea puțini, cari se prepară pentru cariera preoțască.

Crescerea tinerilor pentru cariera preoțască și învățătorescă a fost lăsată în sarcina bisericii ca atare, ăr societatea, carea după instituțiile noastre formeză propriamente biserica, s'a ținut orecum departe de această chestiune. Și acesta s'a întâmplat din cauza, că am fost preocupați în alte direcțiuni și pre alte terene, pre cari ni-s'a părut, că vom obține mai repede progrese!

Scăderile acestui mod de gândire se ved, și se simt astăzi în chestiunile amintite, și anume cu grele consecințe pentru viața și dezvoltarea noastră ulterioară. Chiar pentru aceasta, am ținut, că este bine a atrage luarea aminte a societății noastre asupra acestor chestiuni de mare valoare pentru dezvoltarea ulterioară a individualității noastre naționale, ca să revenim asupra lor, și să le putem da o nimerită soluțiune.

„Bis rica și Școlă“.

Raportul general al cons. metropolitan ca senat episcopesc.

Nr. 280 M.

Mărit Congres!

Subsemnatul consistoriu metropolitan ca senat episcopesc își ia voie a subșterne următorul raport despre activitatea sa în periodul dela 1 Ianuarie 1895 până în ziua de astăzi.

1. Dintre numărul total al esibilitelor intrate la consistoriul metropolitan în periodul amintit, aparțin la competența senatului episcopesc 157, dintre cari s'au rezolvit în ședințe și pe cale presidială 155 pendent sunt 2.

2. Senatul episcopesc a ținut ședințe:

în anul 1895	4
" " 1896	2
" " 1897	3

întrunindu-se după necesitate și de mai multe ori în an.

3. Recurse în afaceri administrative episcopesci au intrat 8; s'au aprobat conclusele forului inferior în 3, s'au modificat, respective anulat în 5 cazuri.

4. În sesiunea ordinară a anului 1895 s'au întregit posturile cassariului și al controlorului devenite vacante prin renunțare și funcționarii nou aleși Mateiu Voileanu, cassariu și Dr. Remus Rosca, controlor, ambii membrii ai acestui senat, au intrat în funcțiune la 1 Noiembrie al aceluiași an, după ce primiseră în regulă cassa metropoliei.

5. Despre administrarea averii metropoliei, concredută acestui senat, și despre manipularea aceleia dată în grija funcționa-

rilor, cassa sub inspecțiunea și controla senatului, dovadă sunt rațiunile pentru anii 1895 și 1896, cari revădute și aflate în regulă de acest senat, se promovă cu esibite separate.

6. În raport cu starea fondurilor la finea anului 1894, rațiunile încheiate la 31 Decembrie 1896, arată în inventariu:

a) cassa domest., capit.	9160.14	725.79
b) fondul generat,	41270.97	1351.20
c) fondul congr.	2630.02	123.80
d) fond. două epar.	219266.69	10787.14
e) fond mon. Șag.	5525.57	264.83

Decrescerea la cassa domestică provine de acolo, că contribuțiile eparchiilor la spesele administraționale ale consistoriului metropolitan pentru anul 1896 în sumă de 600 fl. au intrat numai în anul curent, deasemenea și venitele cassei domestice din vindearea protocoalelor congresuale, a împărțirii cercurilor electorale și a regulamentului pentru organizarea învățământului, cari parte bună au intrat ărăși numai în anul curent, parte sunt a se încasa de aci înainte.

Decrescerea efectivă se arată la taxele apelationale, cari cu încetarea proceselor divorțiale au rămas în 1896 departe înapoia sumelor realizate sub acest titlu în anii precedenți.

7. În executarea bugetului consistorial se arată economii considerabile aproape la toți titlul fără sume fixe.

Sporirea celorlalte fonduri se efectuează în proporțiunea etalonului intereselor față cu capitalele fondurilor, în urma acesteia înainteză numai în încetul.

8. Fondului general, care poartă cu preferință sarcinile administrației metropoliei, i se va crea situațiune grea, dacă colecta cu discul metropoliei va continua a da an de an rezultate tot mai slabe.

În conformitate cu rezultatele economiei cassei s'a proiectat preliminarul consistoriului metropolitan pentru anii 1898, 1899 și 1900 și va urma cu esibit special.

9. Preliminariile fundațiunii „Gozdsu“ s'au revădut și aprobat an de an în înțeleșul concludului congresual 249/878, ăr rațiunile fundațiunii, cari pentru anul 1896 se prezintă cu esibit separat, s'au revădut și aprobat în senat pentru anii, când nu ără intrunit Măritul Congres, și s'a dat absolutoriul în conformitate cu literile fundaționale, rațiunile sumare ale acestei fundațiuni, s'au subternut la guvernul țării.

10. Procesul intentat în reprezentarea fondului celor două eparchii contra lășământului fostului controlor Elia Macellariu pentru restituirea daunei de 192 fl. 50 cr. causate acelui fond, au intrat prin execuțiune și licitare în stadiul final, cu puțină speranță, de a vedea încassată pretensiunea fondului.

Despre rezultat vom raporta la timpul seu.

11. Proiectul regulamentului despre administrarea afacerilor episcopesci, însoțit de declarațiunile sinodelor eparchiale, conform concludului congresual Nr. 72/895, urmăză cu esibit special.

12. Conspectele despre averea eparchiilor și a comunelor bisericesci se acclud aici sub %.

Din ședința consistoriului metropolitan ca senat episcopesc, ținută în Sibiu la 30 Septembrie 1897.

Miron Romanul m. p.,
metropolit.

Leontin Simonescu m. p.
secretariu metropolitan.

„Asociațiunea“ la Veștem.

— Raport special. —

(Urmare și fine.)

Raportul general se ia la cunoștință. Pentru perderea membrilor: Br. Ursu, Ioan Hannia și D. Gabor adunarea își exprimă condolența prin seulare.

DI C. Aisăr, cassariul despărțământului cetesce raportul seu, din care e evident, că în anul 1896, suma perceptelor curate a fost de 133 fl. 88 cr. Din totala avere a despărțământului s'a transpus cassei centrale suma de fl. 155.50.

Rațiociniul se aprobă și se dă absolutoriu comitetului.

DI învățător din Sibiu Romul Simu cetesce disertația sa „despre înaintarea în avere“, în care dă povețe pline de înțelepciune poporului, în deosebi cu privire la cultivarea cu iscusință a pământului, pentru îmbunătățirea stării materiale. Disertația e lucrată cu multă orientare și este ținută într'o limbă frumoasă populară. Ea servește spre deosebită cinste dlui Simu.

Se alege o comisie de 3, pentru încassarea de taxe dela membrii vechi și pentru înscrierea de membri noi. Pentru a și putea comisia săvârși lucrările, se suspendă ședința.

Directorul despărțământului comunică, că s'au pus la dispoziția comitetului despărțământului a le împărți gratuit între copiii mai mari de școlă din comună, următoarele broșuri, tipărite pe cheltuiala Asociațiunii: *Biografia lui Avram Iancu* de I. St. Șulțiu (10 exemplare a 50 cr. procurate de dl Dr. O. Russu); *Higiiena copilului* de Dr. S. Stoica (50 exemplare a 15 cr. procurate de dl P. Cosma) și *Povești populare*, de I. P. Reteganul, (20 exemplare a 50 cr., procurate de dnii: O. Tilea, Dr. R. Roșca, Dr. N. Vecerde, Dr. V. Bologa și Ilie Popp.)

Se decide a se preda broșurile pomenite comitetului scolar spre împărțire între scolari, după chibzuiala sa.

(Observ aci, că poporul aproape întreg înainte de a se redeschide ședința, ca la un semn dat, se depărtează în masă din biserică, rămânând în adunare aproape numai inteligența. Faptul acesta a produs o impresie penibilă.)

Redeschidându-se ședința, comisia de trei raportă, că s'au înscris domnii Ier. Spornic și I. G. Bozdoc membri ordinari cu taxa anuală de 5 fl. și 9 înși ajutoari cu taxa de câte 1 fl. S'au încassat taxe dela membrii vechi cu sediul în Sibiu, în suma totală de 100 fl.

Ca delegați ai despărțământului, la adunarea gen. a „Asociațiunii“ la Beinș se aleg dnii Dr. Oct. Russu și Dr. N. Vecerde.

Se hotărăse, ca disertația dlui Dr. Cristea, despre Alexandru Roman, din cauza timpului înaintat, și în deosebi din pricina insuportabilei răceli, ce era în biserică, să nu se cetască, ci să se publice în „Transilvania“.

DI Dr. I. Beu încă era să țină o disertație în sensul programului. Dsa însă — după cum sunt informat — din pricina unor agende oficiale, n'a putut să participe la adunare.

Secretariul despărțământului, Dr. E. Cristea face următoarea propunere:

Statutele „Asociațiunii“ noastre, a cărei înflorire cu toții o dorim, deobligă pe membrii ei „a intra în mai de aproape atingere cu poporul, răspândind la acesta tot felul de învățături folositoare“.

Prin acesta însă — eu cred — că n'am făcut totul cât este de lipsă în atingerile noastre cu poporul, căci noi avem datorința nu numai a da dela noi ce este bun, ci a și lua dela popor ceea-ce la el aflăm vrednic de păstrat pentru viitor.

Nu mă estind aici asupra multelor lucruri și datini frumoase din viața poporului nostru, ci ating de astădată numai neintrecutele produse spirituale isvorite din creierul românului.

De multă vreme s'a început adunarea acestor produse, precum: povești, narațiuni, legende, anecdote, snove, poezii, chiuituri etc. și încă cu frumos rezultat.

Un ram însă a fost dat aproape cu totul uitării, și încă acela, care mai mult reoglindește profunditatea și agerimea minții românești. Acest ram îl formeză *proverbele*, seu acele expresiuni scurte, precise și plastice, eșite din gura poporului, cari la anumite momente ale discuțiilor ni se reamintesc în mod firese, ca și rezultatul convingător al unor experiențe probate.

Colectarea acestor proverbe române, s'a negles până acuma, spre dauna generală, mai ales, că — pelângă deosebita lor însemnătate pentru studiul limbei și pentru istoria culturii unui popor — ele formează un bogat izvor de înțelepciune pentru viață. Deci propun:

Adunarea cercuală să poftască comitetul despărțământului a lua dispozițiunile necesare, ca cu ajutorul cărturarilor dela sate, să se colecteze proverbele românilor de pe teritoriul despărțământului Sibiului, eventual și din alte ținuturi.

Dr. V. Bologa propune aditamentul la propunerea lui Dr. Cristea, ca comitetul cercual să iee dispoziții pentru colectarea de pe raionul despărțământului și a cântecelor și a ghicitorilor poporului, cari apoi la adunările cercuale să se cetască, prin ceea-ce adunările ar câștiga în importanță și ar fi mai atrăgătoare pentru toate păturile poporului nostru.

Dr. E. Dăianu spune, că scopul adunărilor cercuale ale Asociației este transplatarea vieții dela centru în masele poporului. Cu neplăcere a observat, cum poporul,

chide peptul ceriurilor, eu mă presentam în suși de țință lui.

Casca: De ce ai ispitit ceriul așa? Când puternicii Zei trimit așa solii grozave spre înfricoșare, se cade ca omul muritor să tremure și să aibă frică.

Cassius: O, Casca, tu ești timpit acum; schinteia de viață, ce ar trebui să existe în tot Romanul, ție i-ți lipsesc, seu n'ai lipsă de ea. Tu ești palid la față, uimit și cuprins de frică la vederea ceriurilor înfurate. Dar, dacă ai scruta după cauza cea adevărată: pentru-ce atâtea focuri și fantome rătăcitore; pentru-ce passerile și bestiele se înfătoșează afară de rând; pentru-ce bătrânii povestesc și copii profetăză; pentru-ce atâtea lucruri schimbate și legi naturale eșite din țișini, — atunci vei afla, că ceriul li-a însuflat și lor spiritul resvrătoriu, ca se servesc de semne de frică și de groză pentru ceva monstruos în țără. Ași putea Casca, să-ți numesc un om mai gróznic și mai crud decât năptea asta, care durdue, trăsnesce, fulgeră, deschide mormânturi și urlă ca leul din capitol, — un om, nu mai tare de cât tine seu decât mine în acțiuni personale, dar grozav amenințătoriu în ridicarea sa, și care întrece toate elementele acesteia turbate.

Cicero: Într'adevăr, e un timp foarte curios acum, dar oamenii își construiește părerile după gusturile lor, și așa sunt adeseori departe de realitate. Vine Caesar mâne în Capitol?

Casca: Da, pentru-că el a demandat lui Antoniu să te înscințeze, cumcă se va înfățișa.

Cicero: Năptea bună Casca; ceriul acesta turbat nu permite omului să umble acum pe strade.

Casca: Cu Dumneșeu, Cicero. (Cicero iese, intră Cassius)

Cassius: Cine-i aici?

Casca: Un Roman!

Cassius: Casca după voce?

Casca: Urechia ta e bună Cassius; ce năptea grozavă-i asta!

Cassius: Cea mai potrivită pentru oameni onesti.

Casca: Cine a mai vădut ceriul așa de amenințătoriu?

Cassius: Aceia, cari ved că, pământul e plin de păcate. Eu din partea mea pe tot timpul acesta m'am preumblat pe strade expunându-mă nopții acesteia grozave și așa descins — precum mă veți Casca — mi-am desvilit peptul înaintea săgeții trăsuitoare și pe când se părea, că fulgerul șerpuitoriu des-

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de

William Shakespeare.

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare).

Scena III.

Roma, o stradă întunecată, tunete și fulgere. Casca cu sabia scosă și Cicero se întâlnesc venind din diferite părți.

Cicero: Bună seara Casca; vii dăra dela Caesar? Pentru-ce ești așa de ostent și spăiat?

Casca: Pe tine nu te mișcă, când fundamentul pământului acestuia se clătină ca o trestie slabă? O, Cicero, am mai vădut tempestăți, când vânturile viforose au smuls stejari din rădăcină și am mai vădut marea cea ambițioasă umându-se turbând și spumegând ca și când ar fi voit să se în-

caiere la bătaie cu norii, dar nici odată până în năptea aceasta n'am mai trecut prin schinteia de fulgere. Seu este un război civil în ceri, seu dacă nu, atunci lumea întrecută provacă ceriurile ca să o sdobescă.

Cicero: Ce-i, ai mai vădut și alte lucruri miraculoase?

Casca: Un sclav comun (tu îl cunoști din vedute) și-a ridicat brațul sting în sus și acesta a început a arde și a lumina ca 20 de făclii la olaltă și totuși mâna lui nu a simțit focul și a rămas nearsă. Afară de aceea — și eu de atunci nu mi-am băgat spada în tēcă — m'am întâlnit pe lângă Capitol cu un leu, carele s'a înholbat la mine și după aceea a trecut mornăind grozav fără de a-mi face ceva; mai departe pe un dēmb erau adunate vre-o sută de femei spălate gróznice și spăiate de frică, cari jurau c'au vădut bărbății lor tot în foc alergând în sus și în jos pe strade. Iar ieri a ședut cucuveica, pasărea asta de năptea, chiar și după amăzi pe piață, tot tipând și chirăind. Dacă atâtea semne miraculoase se nimeresc la olaltă, nu dică nimeni, că acelea își au motivele lor, seu că sunt fenomene naturale, pentru-că eu acum tare cred, că acelea sunt semne de vremuri grele, cari au sosit pe capetele noastre.

pentru luminarea și deșteptarea căruia căturarii din Sibiiu au alergat aici, s'a depărtat, pare-că indignat. Dovadă, că nu pricepe intențiile salutare ale Asociațiunii. Inteligența din comucă, preotul și învățătorii, chemați sunt a-l lămuri la ocazii potrivite asupra scopurilor Asociațiunii.

Referitor la propunerea Drului Cristea e de părere, ca aceea să se transpună comitetului central pentru luarea dispozițiilor în scopul adunării ghicitorilor, cântecelor și proverbelor de pe întreg raionul Asociației.

P. Cosma e de părerea, ca propunerea lui Dr. Cristea să se primască fără vre-un aditament. Comitetul cercual să iee inițiativa, să lanseze ideea colectării proverbelor, comitetul central pôte apoi să pornescă mișcare în cerc mai estins.

Propunerea drului Cristea se primesce dimpreună cu aditamentul drului Bologna.

R. Simu propune, ca adunarea generală să însărcineze comitetul despărțământului, a studia până la proxima adunare generală cercuală chestia organizării agenturilor comunale și a înființării bibliotecilor populare prin comune.

După deslășirile date de domnul Dr. N. Vecerde, că adevărat comitetul a luat pași de lipsă în direcția aceasta, dl Simu își retrace propunerea.

Proiectul de buget cu intrate 327 fl. 69 cr. și eșite fl. 295 — se primesce.

Verificarea procesului verbal al adunării prezente se conrede membrilor din comitet prezenți la adunare.

Directorul despărțământului mulțămesc inteligenței din loc și celei din Sibiiu, apoi poporului cât mai era de față, pentru interesul arătat față de lucrările și intențiile nobile și salutare ale Asociațiunii în general și ale despărțământului în special. — Cu părere de rău relevă faptul întristător al depărțării poporului din biserică fără vre-un motiv evident, înainte de încheierea lucrărilor adunării. Dovadă eclatantă, că poporul, pentru a căruia deșteptare „Asociația” se trudește, nu a ajuns a putea pricepe intențiile ei sublimă. Pune la inima inteligenței locale, care neconținută atingere are cu el, să lumineze poporul, să-l lămurască asupra scopurilor Asociațiunii, nisuitoare spre cultura și spre asigurarea bunei stări a poporului românesc. Esprimându-și nădejdea, că în viitor poporul din Veștem, condus de cei chemați pe calea cea bună, nu va da motive de decepționare, declară adunarea generală încheiată.

La cuvintele dlui director răspunde preotul local, dl T. Coman, mulțămindu-i pentru conducerea înțeleptă a adunării. Dsa asigură adunarea, că poporul nu e indiferent față de intențiile Asociațiunii; pricina, că el s'a depărțat din adunare e a se căuta în împregiurarea, că în comună sunt cinci nunți, la cari trebuie să iee parte.

Terminându-se adunarea, inteligența sibiană și cea locală, apoi într'un mic număr și poporul, s'au întrunit la casa notarului Spornic, unde s'a servit un bogat prânz, gătit, în urma dispozițiilor aranjierilor, pe se-

sele participanților, care a durat până seara.

În decursul prânzului s'au ținut mai multe toast: pentru poporul, și inteligența din comună, pentru oșpeții sibieni, pentru directorul despărțământului, pentru comitetul central al Asociațiunii, pentru dna presidentă a „Reuniunii fem. rom. din Sibiiu” Maria Cosma, care doritoare de a-și vedea neamul prosperând, și de astădată a grăbit să asiste cu familia sa întrégă la o adunare nisuitoare spre deșteptarea și luminarea poporului românesc. — S'au mai ridicat toast pentru restabilirea bunei înțelegeri, pentru viața armonică din comună. S'a relevat adevăratul, care s'a manifestat binișor și sub decursul adunării, că în poporul din Veștem domnesc neînțelegeri distrugătoare; ura neînțelegerii a prins rădăcină în sinul lui în locul dragostei reciproce; în locul armoniceii lucrări spre propășire, s'a încuibat în el discordia împedecătoare a ori-cărei nisuițe salutare, discordia ducătoare la perire, — și pricina acestor triste stări e a se căuta în faptul, că unii dintre căturarii chemați în special a lumina poporul, a sădi spiritul înfrățirii în sinul lui, — în loc de a-i servi binele, servesc interesul dușmanilor lui, îl învrăjesc și întărită în contra celor ce pentru binele lui se trudește.

Sub durata prânzului, clericii dela seminarul archidieceșan din Sibiiu ne-au amuzat cu mai multe cântări corale, frumos executate, făcând multă cinste harnicului lor profesor, artistului iubit al româniei, G. Dima, al cărui nume deasemenea s'a pomenit des și cu drag în seria toastelor.

Se apropia de orele 8 seara, când s'a ridicat masa, și oșpeții au pornit la gară, de unde apoi cu trenul s'au transportat la Sibiiu. Rinaldo.

Dela Asociațiune.

Avis!

Posturile de funcționari ai „Asociațiunii” pentru literatura română și cultura poporului român, devenite vacante cu finea acestui an, și anume postul de

1. secretar II,
2. casar,
3. bibliotecar,
4. archivar și
5. econom

se vor întregi în ședința comitetului central din Decembrie a. c.

Reflecții la vre-unul din aceste posturi au să-și înainteze cererile în scris la biroul Asociațiunii (Strada Morii Nr. 8.) cel mult până la 30 Novembre a. c. st. n. Informațiuni despre agendele funcționarilor, stabilite în statute și în regulamentul afacerilor interne, precum și despre remunerațiunea fixată pentru acele funcțiuni, se vor da la cererea reflecților din partea biroului între 15 și 25 Novembre a. c. st. n. la orele 5—7 d. a.

Sibiiu, din ședința comitetului Asociațiunii ținută la 28 Octobrie 1897.

Dr. Il. Pașcariu,
v.-pres.

Dr. V. Bologna,
secretar II.

Noutăți.

Himen. Maria N. Albu și Savu Radu, au onorul a invita la serbarea cununiei lor, care se va celebra Duminecă în 9/21 Novembre a. c. la 3 ore p. m. în biserica gr.-or. din Ocna superioară, precum și la masă. Ocna, Novembre 1897.

* * *

Reuniunea română de cântări din Elisabetinul-Timișorii arangiază în 14 Noemvrie nou a. c. în salele restaurantului Novotny *Festivitate literară* împreună cu Concert, Teatru, Declamațiuni și Joacă într'un amintire a întemeierii sale de cinci ani, la care cu toată onoarea invită a lua parte. Începutul la 8 ore seara. Intrarea de persoană 30 cr., de familie 70 cr. Suprasolviri se primesc cu mulțămită și se cuităză pe calea publicității. Comitetul arangiatoriu.

Program:

1. Moto. 2. Karrasz: Țiganca, cor mit. 3. Karrasz: Consolarea, duet mit Clavierbegleitung. 4. Zeitler: Cântec de primă-văra. Cor mixt mit Clavierbegleitung.

Nebunul, dramă originală în 2 acte de N. Țintariu. Persoanele: Florea, un bătrân, dl A. Nicolescu. Joniță, fiul seu, dl I. Andreescu. Anita, fata unui boier, d-șora A. Radnianțu. Babeta, guvernanta ei, d-șora Ch. Achim. Pafnutie, cârciumar, dl L. Radnianțu. Florica fata sa, d-șora M. Covasală. Arcadie, dl M. Szilágyi. Eftimie, dl D. Stoica.

* * *

Bibliografic. În curând va eși de sub tipar în Tipografia archidieceșană „Catechism pentru învățământul religiunii dreptcredincioș-resăritene în școlile primare, de Moise Toma, edițiunea VIII. La ediția prezentă s'a lăsat afară adaosul „Estras din Statutul organic”, dar s'a redus pentru aceea prețul dela 30 la 20 cr.

*

— În editura librăriei Storek & Müller a apărut broșura „Cătră un uou ideal” de Nicu Filipescu, cuprinzând:

Prefață. — *Partea I.* — *Critica.* — Înfrigurarea filosofiei. — Minciuna liberală — Credințele noastre. — *Partea II.* — *Leacul* — Curentul idealist. — *Partea III.* — *Concluziuni.* — Raport cetit la adunarea „cercului de studii”. — Conservatismul. — Partidul dominant. — Speranțele noastre.

Correspondență particulară

a „Telegrafului Român”.

Sebeș, 30 Octobrie 1897.

Onorate dle redactor!

Vă rog a da loc în prețuitul Țiar „Telegraful Roman” următoarelor:

E lucru constatat, că la trecerea din viață a credincioșilor noștri, pe lângă alte nenorociri, ce întâmpină familiile celor reșoși, în cele mai multe cazuri, mai obvine și împrejurarea tristă, că acele nu dispun la momentul de paralele trebuincioase la înmormântare, și așa îngroparea defuncților se face nu destul de cuvințios, se face în sala lui Pompeiu, — pentru-că în noptea asta furtunoasă stradele sunt goale, — scopul nostru este tocmai așa ca jocul elementelor, sângeros, crud și foarte teribil. (întră Cinna).

Casca: Stăi mulcom un pic, pentru-că aud pe cineva venind iute. Cassius: Această Cinna, pentru-că l cunosc de pe mers; e un amic. (strigă) Cinna, unde te grăbesci așa? Cinna: Pe tine te caut. Cine-i acela, Metellus Cimber? Cassius: Nu, e Casca, un aliat de ai noștri. Așteptați dora după mine? Cinna: Imi pare foarte bine, că te afl. Ce nopțe grozavă e asta? Vre-o doi seau trei de-ai noștri au văduț semne curioase. Cassius: Spune-mi, așteptați după mine, Cinna?

Cinna: Da, esci așteptat; o Cassius, dacă ai pute câștiga și pe nobilul Brutus pe partea noastră. Cassius: Fi asigurat bunule Cinna; ia hărtia asta, și veți cum o pui în scaunul praetorului, ca numai Brutus să o afle; pe asta i-o aruncă pe ferăstră, — er oida asta lipesc-o cu ceră pe statua bătrânului Brutus, și după ce ai făcut toate, acestea vino în sala lui Pompeiu, unde ne vei afla pe

urmași se bagă, spre scopul acesta, în grele datorii.

D n motivul acesta, românii din Sebeș, având în vedere principiile evanghelice despre iubirea deapropelui, au format pentru locuitorii din Sebeș și jur o reuniune de înmormântare sub titlul „A treia reuniune de înmormântare în Sebeș” cu scop de a se da momentan ajutoriu celor rămași în viață pentru suportarea speselor împreunate cu îngroparea defuncților lor, dacă aceia au fost membri ai Reuniunii.

Fiecare membru are a solvi la cassa Reuniunii 4 fl. la an, și anume la începutul fiecărui cuartal câte 1 fl. Solvirea durează 10 ani, și așa va solvi în total 40 fl. După expirarea celor 10 ani, membrul e scutit de ori-ce solvire mai departe.

În schimbul acestor solviri, la decedarea unui membru, întâmplă-se aceea or când după-ce a fost primit în Reuniune, dar înainte de expirarea celor 10 ani de solvire, familia lui va primi momentan taxele ce le-au fost solvit decedatul plus un adaus de 50 fl. Dacă decedarea a urmat după expirarea celor 10 ani, și așa repausatul a fost solvit suma de 40 fl. întrégă, familia lui va primi o sumă rotundă de 100 fl. Și într'un cas și într'altul se va detrage numai 2 fl. pentru formarea unui fond de rezervă.

Ori cine pôte cunoște scopul umanitar al acestei Reuniuni, carea în urma unor solviri bagatele din partea membrilor ei, scutesce la decedarea lor familiile rămase de multe neplăceri și incurături.

Mai amintesc, că de membru al Reuniunii se primesc ori care individit sănătos și nepetat, bărbați în etate dela 25—60 ani și femeile dela 20—60 ani.

Ca Reuniunea acesta însă se pôte prospera și să-și pôte împlini cu destulă siguranță misiunea creștină, mai departe ca primo loco ai noștri să se pôte bucura de binefacerile ei, — este de lipsă, ca și din jur să grăbescă românii a o îmbrățișa însinuându-se de membri. Ar fi de dorit, ca și în privința acesta să premergă cu exemplu preoții și învățătorii noștri.

Cu distinsă stimă.

S. M.

Mătasa este arsă! obicinuesc a Țice damele forte adese-ori, dacă haina după a 2-a seau a 3-a purtare se rupe la îndoituri seau se destramă ca valta. Această aparițiune nu se datoresce arderei din „greșeli”, ci ca să apară mătasa mai grosă și totuși ieftină, intenționat se mõe în acid de coșitor și de phosphor, cari rod nervii din firele mătasei crude. Această procedură de colorare se numesce „îngreunare”. Cu cât se intenționează mai mare îngreunare a mătasei, cu atât trebuie se treacă prin mai multe băi de coșitor, ca astfel să absorbă de tot această otravă. Mătasa astfel colorată — este țesătura cea mai fină! — germenul distrugerii îl conține așa dară încă înainte de a ajunge pe răsboiul de țesut. Așa numita mătasă fabricată din astfel de fire, după scurtă întrebuințare, naturală că trebuie să se rupă ca iasca, după cum e mai mult seau mai puțin îngreunată. — Haina cea scumpă (computând și speșele confecționării) este fără nici o valoare. Din mătăsurile mele veritabile trimit bueros mostre, franco și libere de vamă cu întorcerea poștei fabricale de mătasă din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnizor de curte ces. și reg.). [51] 4

Casca. Țsta-i Caesar pe care voiești tu să amintesci, așa-i Cassius?

Cassius. Lasă-l să fie ori și cine, pentru că Romanii și acum au māduhă în Țse ca și străbunii lor, dar vai de noi, spiritul părinților noștri e mort, și noi suntem acuma guvernați de spiritul mamelor, pentru-că jugul și suferințele noastre dovedesc o slăbiciune muierescă.

Casca: Într'adevăr, se vorbesce că senatul voiesce să proclame mâne pe Caesar de împărat. El pôte purta corōna pe mare și pe uscat, ori și unde, numai aici în Italia nu.

Cassius: Sciu eu atunci unde să înlănt pumnalul Țsta, pentru că pe Cassius trebuie să-l scape Cassius de sclăviă. Prin Țsta voi Zeilor faceți pe cel slab puternic, prin Țsta voi Zeilor înlăntiți și pe tirani. Nici cetăți de piatră, nici valuri ferecate cu metal, nici temniți fără aer, nici lanțuri de fer grele nu pot să înlădușe puterea spiritului. Vița sēturată de necasurile lumii acesteia totdeauna are putere să se elibereze pe sine. Dacă sciu odată asta, totă lumea se scie, că partea de tiranie, pe care ar trebui să o încarc eu, totdeauna o pot după plac scutura de pe mine.

Casca: Și eu pot asta. Tot sclavul își pōrtă în mâinile sale puterea ca să se scape din prinsōre.

Cassius: Și pentru-ce să fie Caesar un tiran? Sērmanul om! Eu sciu, că el n'ar fi lup, dacă n'ar vedea, că Românii toți sunt oi. El n'ar fi leu, dacă n'ar fi Românii cerbi. Aceia, cari vreau să facă foc, mai întâiu iau vrăscuri și paie. Ce tufariu e Roma, ce guoiu, ce lăpădătură, dacă servesce de basă materială luminătoare pentru un așa lucru urit cum e Caesar! O, durere! unde mai adus? Eu pôte că le spun acestea unui spion, și atunci sciu, că trebuie să răspund pentru ele, — dar eu sum totdeauna înarmat și nu-mi pasă de nimeni.

Casca: Tu vorbesci cu Casca, c'un om, căruia nu-i place să-i umble gura. Aici e mâna mea! Recrutăză numai soții pentru delăturarea necasurilor acestora și eu voiu ține paș cu ori și care, mērgă acela cât de departe.

Cassius: Atunci ne putem îndată înțelege. Eu Ți fac cunoscut Casca, c'am vorbit cu mai mulți Romnai de spirit nobil ca să se asocieze cu mine pentru o întreprindere cu consecințe atât de onorabile, cât și de periculoase, și cumcă aceia mă așteptă acum

în sala lui Pompeiu, — pentru-că în noptea asta furtunoasă stradele sunt goale, — scopul nostru este tocmai așa ca jocul elementelor, sângeros, crud și foarte teribil. (întră Cinna).

Casca: Stăi mulcom un pic, pentru-că aud pe cineva venind iute.

Cassius: Această Cinna, pentru-că l cunosc de pe mers; e un amic. (strigă) Cinna, unde te grăbesci așa?

Cinna: Pe tine te caut. Cine-i acela, Metellus Cimber?

Cassius: Nu, e Casca, un aliat de ai noștri. Așteptați dora după mine?

Cinna: Imi pare foarte bine, că te afl. Ce nopțe grozavă e asta? Vre-o doi seau trei de-ai noștri au văduț semne curioase.

Cassius: Spune-mi, așteptați după mine, Cinna?

Cinna: Da, esci așteptat; o Cassius, dacă ai pute câștiga și pe nobilul Brutus pe partea noastră.

Cassius: Fi asigurat bunule Cinna; ia hărtia asta, și veți cum o pui în scaunul praetorului, ca numai Brutus să o afle; pe asta i-o aruncă pe ferăstră, — er oida asta lipesc-o cu ceră pe statua bătrânului Brutus, și după ce ai făcut toate, acestea vino în sala lui Pompeiu, unde ne vei afla pe

toți. Dar ore Decius Brutus și Trebonius au sosit acolo?

Cinna: Toți sunt acolo, afară de Metellus Cimber, carele s'a dus să te caute acasă. Ii bine, acum mă grăbesc ca să pun cidulele după cum mi-ai Țis.

Cassius: După-ce ai isprăvit toate acestea, așteptă-mă lângă teatrul lui Pompeiu. (Cinna ese). Haida Casca să căutăm pe Brutus acasă, până nu se face Țiuă. Trei părți am eucerit deja din el și partea cea din urmă o câștigăm la întâlnirea de acum.

Casca: O, el stă sus în inima poporului, și ceea-ce în noi ar pără de nebunie, prin prezența sa aceea se prefăce ca în alchimia pētra învățăților, în virtute și demnitate.

Cassius: Însemnătatea vaȚei și a persoanei lui foarte bine ai caracterisat-o. Haida acuma, căci a trecut de meȚul nopții și noi trebuie să-l treȚim până nu se face Țiuă și să ne asigurăm de el. (Ies.)

(Va urma).

Nr. 150/1897.

[216] 3—3

Of. ppresbit.

CONCURS

Pentru îndeplinirea posturilor vacante învățătoresci dela școlile elementare populare gr.-or. din parohiile mai jos însemnate prin această se deschide concurs cu termen de 15 zile, computate dela prima aparițiune a acestui concurs în diarul „Telegraful Român”.

1. Cheuchiuș cu salariu anual de 300 fl. v. a. din cari 100 fl. prin repartițiune dela popor; ér 200 fl. ajutoriu de stat; — apoi locuință și grădină.

2. Chiuesci cu salariu anual de 300 fl. v. a. prin repartițiune dela popor, locuință și lemne de foc.

3. Olpret cu salariu anual de 300 fl. prin repartițiune dela popor, locuință și grădină.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi sunt poftiți a-și înainta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigóre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Deeș, 7 Octobree, 1897.

Oficiul ppresbiteral al tractului gr.-or.

Deeș.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 26/1897.

[217] 3—3

com. par.

CONCURS

Pentru ocuparea a două posturi de învățător la școla rom. gr.-or. dn Vidra-de-sus, protopresb. Câmpeni, s escrie din non concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: salar de 300—300 fl. ce se solvește în rate lunari anticipative, din fondul bisericeii —; cuartir liber; loc pentru grădină; 12—12 m. 3 de lemne de foc, — din cari se încălzește și salele de învățământ; pri-

mirea la timpul său a cuincuenalilor. Cei aleși, dacă vor dovedi că s diligenți și cu purtări bune, pot conta cu siguranță și la alte venituri accidentale, până la suma de 100 fl.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au să-și substearnă petițiunile instruite conform normelor prescrie oficiului protopresbiteral gr.-or. în Câmpeni.

Din ședința comit. paroch. ținută la 14 Sept. v. 1897.

Iosif Gomboș,
președinte.Ioan Mihu,
not.

Nr. 266/897 In conțelegere cu:

Romul Furdul.
presbit.

4389—1897.

[219] 2—3

Publicațiune.

Móra cu 3 petri a comunei Gurariului și munții Cindrel, Niculesci, Foltea, Gaujoara se dau în arândă pe 3 ani dela 1 Ianuarie 1898 începând în cale de licitațiune publică în 21 Novembre a. c. st. n. la 10 ore a. merid. în cancelaria comunei Gurariului.

Vadiu pentru fiecare obiect de exarândare e 50 fl. și condițiunile speciale se pot vedea până la țina de licitare în cancelaria susnumitei comune.

Seliște în 10 Novembre 1897.

Prim pretorul cercului.

Dragits.

7864 Sz.
97.

[218] 2—2

Pályázat.

Resinár községben a községi orvosok általás betöltendő.

Felhivataknak tehát a pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt kérvényeiket f. évi november hó 21-ig alólirotnál adják be.

Az orvos fizetése 900 frt. és lakpénze 80 frt.

Nagy-Szeben, 1897 november 3 án.

A jár főszolgabíró.

Fabritius.

Ne-au sosit acuma:

Tabele de părete pentru cetit, românesci fl. 2.40

„ „ „ „ „ unguresci „ 2.40

„ „ „ „ „ românesci „ 3.60

de I. Tuducescu „ 3.60

„ „ istoria naturală (16 bucăți colorate: regnul animal, vegetat și mineral) „ 7.20

Tabele de măsuri metrice cu explicare „ —.80

Librăria Tipografiei archidieceesane, Sibiu.

Avis!

Domnilor învățători și directori de școle le recomandăm depositul nostru de **charte geografice** aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

Charta Ungariei de părete fl. 5.75

„ Austro-Ungariei de părete „ 5.75

„ Europei de părete „ 6.—

„ Asiei de părete „ 9.—

„ America de Nord de părete „ 7.—

Apoi singurate comitate din Ungaria a —10—15

„ Ungaria, ediț. format mic a „ —15

„ globuri terestre simple cu fl. 1.—, 2.—, 3.30, 5.30, și „ 10.—

„ globuri terestre cu meridian 3.15, 5.—, 8.40, 12.60 și „ 40.—

Asemenea oferim tot felul de recuise pentru școlă: ceruse (Hardtmuth), cerneli (Leonhardi), pene (Kuhn & Comp.) etc.

Librăria Tipografiei archidieceesane.

Redactor prov. Gavril Hango.

La numărul acesta se alătură ca suplement separat Nr. 21 din „Fóia Pedagogică”.

A eșit de sub tipar și se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidieceesane

CALENDARIU
pe anul comun dela Christos
1898.

Anul al patrușeci și șeptelea.

Pe lângă partea calendaristică cuprinde: șematismul amplificat al archidieceesii ortodoxe transilvane, precum și un mic șematism privitor la diecesele aparținătoare metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania; o indicare lunară a agendelor protopresbiterale și parohiale; o indigitare pentru trebuințele clericilor absoluți și a învățătorilor confesionali; însemnarea tîrgurilor după alfabet, luni și zile; anunțuri, și în fine catalogul cărților din librărie.

Partea literară conține: „Pascile” și „Erna pe uliță”, poesii de G. Coșbuc, Alexandru Roman, material pentru biografia și activitatea lui de Ilie din Urseni, și „Bunica Marie” de Ilarie Chendi.

Prețul unui exemplar broșat 30 cr., 10 senu mai multe exemplare și în genere vîndătorilor broșat 25 cr.

Librăria Tipografiei archidieceesane, Sibiu.

FALIMENT MARE!

New-York și Londra n'au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa întrégă numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simpla rebonificare de fl. 6.60 și anume:

- 6 bucăți **cuțite fôrte fine** cu tăiș englez veritabil.
- 6 bucăți **furculițe de argint-patent** american dintr'o bucată.
- 6 bucăți **linguri de argint-patent** american.
- 12 bucăți **lingurițe de argint-patent** american.
- 1 bucată **lingură pentru supă** de arg nt-patent american.
- 1 bucată **lingură pentru lapte** de argint-patent american.
- 2 bucăți **păhare pentru oauē** de argint-patent american.
- 6 bucăți **tave Victoria** englezesci.
- 2 bucăți **felinare admirabile** de masă
- 1 bucată **sitiță** pentru ceai.
- 1 bucată **presărătore** pentru zahăr pisat fină.

[202] 4—7

44 bucăți laolaltă numai fl. 6.60

Tôte aceste 44 obiecte au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul-patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează colórea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mē oblig prin această publice, a retrimite banii tuturoră căroră nu le convine marfa fără nici o piedecă și nimenea n'ar trebui să lase a trece această ocasiune favorabilă, fără a-și procura această **garnitură splendidă**, care se potrivește mai ales ca

present escelent de Grăciun și Anul nou.

cum și pentru ori-ce gospodărie mai bună.

Se află numai la

A. HIRSCHBERG,

agentura centrală a fabricelor unite de argint-patent american.

Viena, II. Rembrandstrasse 19/II. — Telephon Nr. 7114.

Trimiterea în provincie pe lângă ramburs sau anticiparea sumei

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca de alături înregistrată (metal de sênătat)

Estras din scrisorile de recunoscînță.

Primit expedițiunea și sunt fôrte mulțămîtă, mē mai rog pentru o garnitură pompósă a fl. 6.60. Cluș.

Esclența baronessă Bánffy.

Primit comanda, sunt fôrte mulțămît, rog să-mi mai trimiteti una.

Bozovici, Ungaria.

Alex. Keresztes, proto-pretor.

Cu prima trimitere sunt deplin mulțămît, mē rog încă pentru o garnitură.

Ioan Majarosy, canonic.

Editura și tipariul tipografiei archidieceesane.